

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ

студент гр. МК-91 Титаренко Ю. В.

На сьогоднішній день в Україні досить високий рівень безробіття. Це обумовлено в першу чергу тим, що під час переходу до ринкової економіки Україна опинилась у стані гострої економічної та соціально-політичної кризи. Попри всі переваги ринку сьогодні не вирішується багато гострих соціальних питань. Теоретико-прикладні аспекти шляхів вдосконалення механізму державного регулювання зайнятості населення висвітлюються в працях багатьох вчених, зокрема О. Бабак, І. Гладкої, Л. Колешні, О. Лесько, О. Петрос, Е. Лібанової, Н. Малиновської, В. Маруніч, Н. Плахотнюк, В. Скаковської, В. Сушкевич та ін.

Однак, незважаючи на це, нерозв'язаним й досі є питанням проблем державного регулювання зайнятості населення. Так, потребують подальшого дослідження теоретичні засади та методичні підходи державного регулювання зайнятості населення. Метою моєї роботи є аналіз загальних підходів до вдосконалення механізму державного регулювання зайнятості населення. Політика зайнятості повинна бути підпорядкована головній стратегічній задачі – надання кожному працездатному члену суспільства не роботи взагалі, а можливості в найбільшій мірі розвинути і реалізувати свій потенціал, отримуючи при цьому гідну винагороду за свою працю. Політика допомоги безробітним є органічною частиною цієї стратегії і це визначає її основні напрями. Особлива увага повинна приділятися, по-перше, довгостроково безробітним, оскільки мова йде про можливу втрату накопиченого людського капіталу (головної складової національного багатства будь-якої країни), по-друге, молоді, тому що у неї потенціал набуття і ефективного використання людського капіталу може бути не реалізований, по-третє, кваліфікованим спеціалістам як найбільш дорогоцінній категорії працівників.

Державне управління зайнятстю населення повинно вирішувати принаймні три групи завдань:

1) створювати економічні передумови зайнятості шляхом розробки та реалізації економічної політики, спрямованої на розвиток і збереження ефективних робочих місць. Отже, має бути поєднання економічної політики з політикою зайнятості;

2) розробляти та здійснювати заходи, спрямовані на реалізацію довготермінової державної політики щодо розвитку трудового потенціалу. Ці заходи мають забезпечувати суб'єктів ринку праці повною та оперативною інформацією про вакантні робочі місця;

3) вживати певних заходів щодо стимулювання та активізації безробітних.

Що стосується України, то для неї реальну небезпеку являє деградація структури робочих місць і людського потенціалу в результаті скорочення зайнятості у галузях, що потребують праці високої якості, і збільшення зайнятості в торгівлі та посередницької діяльності переважно у неформальному секторі. Крім того, характерним є збільшення довгострокового безробіття. Сьогодні державна політика зайнятості повинна зосередитися на цих питаннях, але на томість виплачується мізерна допомога по безробіттю.

Можна запозичити окремі міри та програми, що використовуються в державах з розвинутою економікою. Наприклад, в Україні можуть застосовувати такі заходи:

- виплата підприємствам, що надають роботу визначеним контингентам робочої сили, на обмеженому проміжку часу субсидій, що покривають частину заробітної платні цих працівників;

- прямі державні вкладення у створення нових робочих місць. При наявності хоча б мінімальних коштів такі програми найбільш раціонально використовувати на фінансування інфраструктурних проектів (доріг, мостів), у тому числі у сільській місцевості;

- комплексне регулювання попиту і пропозиції праці;
- розробку та законодавче затвердження державних соціальних стандартів;
- заходи щодо забезпечення здійснення прав і гарантій громадян;
- розробку проектів законів, спрямованих на розвиток трудового потенціалу та його ефективне використання;

- запровадження сприятливої державної інвестиційної політики;
- створення державних і недержавних фондів розвитку трудового потенціалу;
- реформування системи оплати праці з метою підвищення її відтворювальної, мотиваційної та інших функцій;

- заходи щодо забезпечення умов екологічної безпеки, охорони здоров'я та життєдіяльності населення;

- удосконалення інституту страхування.

Лише в такий спосіб удосконалення державного управління в сфері зайнятості населення отримас потужні «важелі впливу», реалізація яких дозволить поліпшити ситуацію з формуванням і використанням трудового потенціалу, піднести на новий рівень його розвиток в перспективі.

Науковий керівник: ст. викл. Волк О. М.